

พยาบาลเวรนี้มี 2 แรง

สาระสำคัญ บทความนี้ถ่ายทอดประสบการณ์ของบุรุษพยาบาลผู้ทำหน้าที่เป็นเสาหลักของครอบครัว ต้องแบ่งเวลาและพลังระหว่างการปฏิบัติงานในบทบาทพยาบาลวิชาชีพและการดูแลลูกสาวไปพร้อมกัน จนเกิดเป็นคำว่า "พยาบาลเวรนี้มี 2 แรง" ที่ไม่เพียงสะท้อนภาระงานสองด้าน แต่ยังเป็นพลังใจสองเท่าที่หล่อเลี้ยงให้ก้าวผ่านทุกเวรงานอย่างเข้มแข็ง โดยมีส่วนสนับสนุนสำคัญจากหน่วยงานและเพื่อนร่วมทีมที่คอยช่วยเหลือกันอย่างอบอุ่น

เรื่องเล่า บทบาทของบุรุษพยาบาลไม่ได้มีเพียงการดูแลผู้ป่วย เก็บข้อมูล หรือสนับสนุนงานด้านสถิติเพื่อความถูกต้องของระบบบริการสุขภาพเท่านั้น แต่ยังต้องเป็นหลักให้กับคนในครอบครัวอีกด้วย ผมในฐานะพยาบาลเวรไม่เพียงมีภาระหน้าที่ในงานประจำ แต่ยังต้องดูแลลูกสาว ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดในชีวิต ในบางวันคุณยายไม่สามารถช่วยเลี้ยงดูได้ ผมจึงต้องพาลูกสาวมาด้วยในช่วงชั้นเวร ทำให้ "เวรพยาบาล" ของผมไม่เคยทำเพียงลำพัง แต่มี "อีกแรง" ที่ติดสอยห้อยตามมาเสมอ ลูกสาวจะอยู่ในพื้นที่ศูนย์ส่งต่อได้ เมตตาจัดให้ เพื่อให้เด็กสามารถพักผ่อนและอยู่ในสายตาอย่างปลอดภัย หน่วยงานเข้าใจสถานการณ์ของผมและช่วยอำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่ เป็นสิ่งที่ทำให้ผมรู้สึกอบอุ่นและซาบซึ้งในความเมตตาขององค์กร ช่วงที่ต้องชั้นเวรบ่ายหรือเวรดึก ความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานถือเป็นพลังสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยรับส่งลูกสาวไปโรงเรียน ดูแลระหว่างรอเลิกเรียน หรือคอยเป็นหูเป็นตาเมื่อผมต้องปฏิบัติงานต่อเนื่อง ท่ามกลางเสียงโทรศัพท์ การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย และงานเอกสารที่ต้องทำอย่างรอบคอบ ผมจะเห็นลูกสาวนั่งวาดรูป อ่านหนังสือ หรือบางครั้งก็เดินมาหาผมเพื่อให้กำลังใจ เป็นภาพที่ทำให้ทุกเวรของผมมีความหมายมากขึ้น

"พยาบาลเวรนี้มี 2 แรง" จึงไม่ได้หมายถึงภาระที่หนักขึ้น แต่คือพลังใจสองเท่าที่ผมได้รับจากทั้งลูกสาวและเพื่อนร่วมงาน ทำให้ผมสามารถทุ่มเทในงานพยาบาลได้อย่างเต็มที่โดยไม่ละเลยบทบาทของความเป็นพ่อ

บทเรียนที่ได้รับ

จากประสบการณ์นี้ ผมได้เรียนรู้ว่าการทำงานในวิชาชีพพยาบาลไม่ใช่เพียงการดูแลผู้ป่วย แต่คือการสร้างสมดุลระหว่างงานและครอบครัว การมีเครือข่ายสนับสนุนที่ดีในที่ทำงาน ช่วยให้ผมก้าวผ่านความท้าทายที่ดูเหมือนเกินกำลังได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเปิดใจสื่อสาร ขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น และขอบคุณผู้ที่ช่วยเหลือเราอย่างจริงใจ ในท้ายที่สุด แรงที่สองจากลูกสาวไม่เพียงทำให้ผมทำงานได้อย่างมีพลัง แต่ยังทำให้ผมตระหนักว่า "กำลังใจเล็กๆ จากครอบครัว" คือพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในทุกเวรของการเป็นพยาบาลวิชาชีพ.

